

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4180

гр. София, 22.07.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в открито заседание на 14.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **3094** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Г. Г. Я. от гр. С. срещу Заповед № РД – 18 – 76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (А.), в частта с която не са нанесени имоти проекта пл. № 3091 и № 3092 в м. „Бела нива”, с. Кокаляне, СО – район „Панчарево”.

В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, тъй като с решение № 1773 от 22.03.2010г. на ОСЗ - Панчарево е признато правото на собственост на жалбоподателя като наследник на Г Я. П върху нива с площ 0,392 дка, а същата не е нанесена в одорбената с оспорената заповед кадастрална карта. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната за нанасяне на посочения имот в кадастралната карта.

Ответникът Изпълнителният директор на А., чрез процесуалния си представител адв. М, изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като имот пл. № 165067 не е нанесен поради застъпване с имоти от действащия кадастрален план. Твърди, че действително жалбоподателят не е включен в списъка за обезщетение, но това е ирелевантно по отношение на настоящия спор, тъй като предмет на това производство е заповедта за одобрение на кадастралната карта. Твърди, че във връзка с установеното застъпване няма как имотът на жалбоподателя да бъде нанесен в кадастралната карта, като в тази връзка единствената възможност за жалбоподателя е да бъде обезщетен по реда на ППЗСПЗЗ. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски в размер на минималното юристконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Настоящият състав обаче намира, че жалбата е подадена от лице, за което липсва правен интерес от оспорването ѝ, поради това, че не се легитимира като собственик на имот, засегнат от оспорената заповед, по следващите съображения. Във връзка с

изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство в качеството му на наследник на Г Я. П е собственик по силата на представено решение на ОСЗ – Панчарево от 22.03.2010г., влезнало в сила на 14.04.2010г., издадено по чл. 18ж ал. 1 и 18з ал. 1 от ППЗСПЗЗ на нива с площ от 0,392 дка, м. Бела Нива в строителните граници на с. Кокаляне, СО – район „Панчарево”.

За посочения имот е започнала процедура за попълване на имота в кадастралния план, но същата не е приключила. Като за посочения имот с удостоверение № ДСК – 70 – 00 – 1632 от 18.05.2010г. са дадени проекто планоснимачни номера, както следва № 3091 и № 3092.

Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителният директор на А. е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Панчарево”, в района на който се намира имотът на жалбоподателя. По делото не са представени доказателства във връзка с указанията на съда нито от жалбоподателя, нито от ответника, че жалбоподателят в това производство е представил своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри.

Жалбоподателят е подал възражение В. № 94 – 371 – 206 от 08.02.2010г. (стр. 54 от делото) срещу приетата кадастрална карта, като е поискал имотът му да бъде нанесен съобразно приложена към възражението скица № 1770 (стр. 55 от делото). Подал е и второ възражение с В. № 94 – 371 – 207 от 08.02.2010г., което обаче е неотнормимо към настоящото производство.

Подаденото възражение с В. № 94 – 371 – 206 от 08.02.2010г. е разгледано от комисия по протокол № КД – 10 – 23 – 41 от 17.08.2010г. и е взето решение възражението да не бъде уважено, тъй като не е представен документ по чл. 112 от ЗС, удостоверяващ правото на собственост. Посочено е, че няма данни за приключила процедура по чл. 13 от ППЗПЗЗЗ за възстановяване на имота.

Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. СТЕ установява, че с решение № 1773 от 22.03.2010г. на ОЗС – Панчарево е възстановена част от стар имот пл. № 1853, кл. Г – 13 – 6 – А, по КП от 1954г., изработен по аерофотоснимки. За възстановената част от стар имот пл. № 1853 е изготвен проект за попълване, като с проекта са обособени нови имоти № 3091 и № 3092, като процедурата по нанасянето им обаче не е приключила.

Настоящият състав намира, че жалбата е недопустима, като подадена от лице, за което липсва правен интерес от оспорването ѝ по следващите съображения.

Съгласно норма на чл. 49, ал. 2 ЗКИР заповедта за одобряване на кадастралната карта подлежи на оспорване по реда на АПК. АПК изисква за допускане на оспорването наличието на правен интерес, т.е. изисква лицето да е заинтересовано от оспорване на заповедта по смисъла на закона, в случая специалния закон - ЗКИР. Заинтересовани по смисъла на ЗКИР са лицата, които са собствениците и носителите на други вещи

права на недвижими имоти, които са предмет или са засегнати от извършено нанасяне в кадастър. А правото на собственост и другите вещни права се удостоверява със съответен акт за собственост, от който може да бъде индивидуализиран имотът. В конкретния случай жалбоподателят се легитимира с представено по делото решение № 1773 от 22.03.2010г. на ОСЗ – Панчарево, което е издадено на основание чл. 18ж ал. 1 и чл. 18з ал. 1 от ППЗСПЗЗ. Видно от посоченото решение на ОСЗ имотът на жалбоподателя в него не е индивидуализиран нито като номер, нито с границите си, нито с местността. Посочена е само площта му. В край на посоченото решение на ОСЗ е посочено като забележка, че за издаване на констативен нотариален акт и сделки с имота е необходимо издаването на скица с точни размери на имота. Такава обаче не е представена, такава не съществува и към посоченото решение на ОСЗ. На второ място съгласно чл. 18ж ал. 1 от ППЗСПЗЗ „Общинската служба по земеделие постановява решение за възстановяване правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници, в което се описват размерът и категорията на имота, неговото местоположение, границите, съседите, както и ограниченията на собствеността и основанията за тях. Към решението се прилага скица на имота, заверена от общинската служба по земеделие, а за имоти в границите на урбанизираните територии - и от техническата служба на общината”. В конкретния случай скица към решението не е представена и не е изработена. На следващо място съобразно чл. 18ж ал. 1 изр. последно от ППЗСПЗЗ „Влязлото в сила решение, придружено със скица, удостоверява правото на собственост и има силата на констативен нотариален акт за собственост върху имота, освен в случаите по чл. 10, ал. 7 ЗСПЗЗ”. В конкретния случай видно от представените по делото доказателства решение № 1773 от 22.03.2010г. е влезнало в сила на 14.04.2010г., но то не е придружено със скица. В тази връзка настоящият състав намира, че представеното по делото решение № 1773 от 22.03.2010г. не е документ за собственост по смисъла на посочените разпоредби, който е годен да удостовери права на собственост или други вещни права, които биха обосновали наличието на правен интерес у жалбоподателя от оспорване на заповедта предмет на настоящото производство.

Във връзка с горното и доколкото жалбоподателят не се е легитимирал с надлежен акт като собственик на имот, предмет на оспорената заповед, настоящият състав намира, че за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорване на заповедта, предмет на настоящото производство, поради и което жалбата му се явява недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

Във връзка с всичко гореизложено и на основание чл. 253 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и чл. 159 ал. 1 т. 4 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от открито съдебно заседание от 14.07.2011г. за даване ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Г. Я. от гр. С. срещу Заповед № РД – 18 – 76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия,

картография и кадастър (А.), в частта с която не са нанесени имоти проекто пл. № 3091 и № 3092 в м. „Б”, с. К, СО – район „Панчарево”.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 3094/2011г. по описа на Административен Съд – С. – град, II отделение, 37 състав по жалбата на Г. Г. Я. от гр. С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: